

PŘEDMANŽELSKÝ SEX CHYBOU?

Úkolem vychovatelů je uvádět věcné argumenty, které dokazují, že sexuální život před svatbou je vždycky chybou - a to i pro ty, kteří nevěří v Boha nebo se distancují od Církve.

Je to tak, zaprvé proto, že předmanželské soužití neznamena, že osoby spolu žijící skutečně později uzavřou sňatek. Sex přece nezavazuje ke svatbě ani tehdy, když ti, kteří spolu žijí, si svatbu slibují. Ve skutečnosti se často stává, že soužití se stane počátkem rozpadu vztahu, nikoliv cestou do šťastného manželství. Stává se tak proto, že dívka je nejatraktivnější pro zamilovaného chlapce tehdy, když od něho žádá ohleduplnou lásku, a kvůli tomu nesouhlasí s předmanželským pohlavním životem.

Za druhé, lidé žijící spolu před svatbou si již nikdy nebudou jisti vzájemnou věrností, i když nakonec uzavřou sňatek. Svým dosavadním chováním se přece vzájemně přesvědčili, že svatba není k soužití potřebná. Kdo souhlasí s předmanželským životem, ten jakoby dával druhé straně právo na mimomanželský styk. Nepřímo tak souhlasí s tím, že ho partner bude v budoucnu zrazovat.

Za třetí, předmanželský sex je projevem psychické nezralosti. Dospělý člověk totiž volí gesta úměrná vztahům, jaké si s danou osobou vybudoval. Protože sexuální vztah je nejsilnějším znakem blízkosti a důvěry, proto lidé psychicky zralí - i nevěřící! - rezervují toto gesto výlučně pro nejsilnější vztahy. A nejsilnější vztah je manželský - vztah s tebou, pouze s tebou a navždy! Čím je kdo zralejší, tím víc se soustředí na osobu, kterou miluje, a méně na sexuální pud, který pociťuje.

Za čtvrté, předmanželský sexuální život je tím větším zlem, čím mladší jsou ti, kdo spolu žijí. Když například osmnáctiletý chlapec žije s milovanou dívkou, která ještě nedosáhla patnácti let, páchá tento chlapec trestný čin, za který může dostat několik let vězení. Předmanželský život může vést i k jiným bolestným následkům, například k závislostem, ke zničení vztahů s Bohem i s rodiči, k pohrdání sebou samým, rozčarování a pocitům viny.

Za páté, imunitní systém, chránící dívku před nákazami a záněty rodidel, dosahuje plné účinnosti

ve věku 20-21 let. Proto eventuální dřívější soužití přináší mnohem větší riziko nebezpečných nákaz.

Kromě toho předmanželský sex je obvykle spojen s užíváním hormonální antikoncepce, takže žena - nikoli muž! - přijímá zbytečné hormony, které způsobují dramatickou odezvu v její fyzické i psychické sféře.

Za šesté, výjimečně naivní jsou ti, kteří nekriticky opakují mýtus o potřebě sexuálního „vykoušení se“ před svatbou, či o potřebě „doladění se“ v tomto smyslu. Jediné, co je skutečně třeba zjistit před svatbou, je jeho a její schopnost věrné a čisté lásky. Značně lehčí je líbat se a sexuálně žít než milovat a chránit druhého. Manželství se obvykle nerozpadá kvůli sexuálnímu „nedoladění“, ale velmi často proto, že někdo z manželů miloval málo.

Je dobré si uvědomit, že mladému člověku, který je nešťastný, protože málo miluje nebo je od svých blízkých málo milován, se sex zdá čímsi až chorobně atraktivním. V důsledku toho dokáže pro chvíli sexuálního potěšení obětovat svou důstojnost, čisté svědomí, někdy i zdraví a život. Takový člověk obvykle nereaguje na žádné argumenty. Ani na ty, které nezvratně dokazují, že nejradostnější a nejpožehnanější je sexuální soužití milujících se manželů. Šťastní a dospělí chlapci a děvčata vědí o tom, že svatba není zbytečná formalita, ale slavnostní oznámení celému světu, že oni se rozhodli svěřit si navzájem a navždy svůj vlastní osud i osudy svých budoucích dětí. Zodpovědné sexuální soužití znamená deklaraci vzájemné věrnosti a odpovědnosti ženy a muže a rozhodnutí, že založí rodinu. Není to jedno z mnoha obvyklých gest, jako například podání ruky, po němž následuje návrat do samoty. Sexuální soužití je zodpovědné jedině tehdy, když je spojeno s veřejně vysloveným rozhodnutím o převzetí zodpovědnosti za druhou osobu a budování trvalé rodiny. Sexualita hodná člověka není fyziologická epizoda ani chvilková „přestávka v samotě“.

P. Marek Dziewiecki Zrůdlo 34/2008

Immaculata 6/2008

